

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Determinatio Theologicae facultatis Parisiensis, super
Doctrina Lutheriana hactenus per eam visa**

Université <Paris> / Faculté de Théologie

Coloniae, 1521

VD16 P 765

De satisfact[i]one

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

merarij animi iudicatiua, ab ope bono retractiua, et ideo pniciosa.
VII Non iustificamur opibus, necq; pœnitentijs aut confessionibus.

Hęc ppõ loquēdo de operib; bonis fidem mediatoris nō excludentibus, est erronea pœnitentię et confessionis cõtemptiua, et sane diuine scripture intelligentie aduersa.

¶ De Absolutione.

Propositõ Absolutio est efficax, nō quia fit, a quocũq; tandē I fiat, erret, siue non erret, sed quia credit̃.

II Crede fortiter te eē absolutum, & absolutus vere eris, quicquid sit de tua contritione.

III Esto p impossibile q; confessus nō sit cõtritus, aut q; sacerdos nō serio, sed ioco absoluat, si tñ credat se esse absolutum, verissime est absolutus.

Hęc tres ppõnes ad sensuz scriptorũ sunt falsę, ipię, ignorāter et difformit̃ ad sanā sacre scripture intelligētiā assertę. Et i hoc qd̃ dicit̃, a quocũq; tandē fiat, erret, siue nō erret, et in eo qd̃ subdit̃, nō serio, sed ioco absoluat, sunt piaz auriũ offensiuę, sacri pœnitentię irrisorię, et cõciliorũ generalium determinatiõibus cõtrarię.

III. Quilibet sacerdos debet absoluere a pœna & culpa, aut peccat.

Hęc ppõ ad sensuz scribētũ e falsa, obseruatõis et doctrine vniuersalis ecclie i his q̃ cõcernūt sacrm pœnitentię cõtraria.

¶ De Satisfactione.

Propõ. I. Pctã de^o & sp & gratis remittit atq; cõdonat nihil a nobis iuicē reqrēs q̃ vt in posterũ bñ viuamus.

Hęc ppõ e a snia sc̃torũ doctorũ aliena, fideles, vana et stulta cõfictoria, a debita satisfactõe p pctis retrahēs, et heretica.

II Snia est Apostoli pœnam & culpam simul finiri.

III De industria damnat ppheta sniam pbatiũ satisfactionē, dicēs. Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissem, holocaustis non delectaberis.

III Irridet Michæas ppheta eos qui p opa satisfacere volunt.

Prima hęc ppõnũ e in Paulũ. Sc̃da in pphetã. Tertia i Michæã cõtumeliosa, et oēs falsę, ipię, et in spm̃ sc̃m blasphemę.

Virtute clauū iactāt qdā solui pœnas p̄ diuinā iu-
stitiā requisitas, qd̄ nō credo verū nec pbabit. V

Hęc ppō q̄ negat virtute clauū pœnas p̄ diuinā iustitiā requisitas
solui, ē falsa scādālosa, p̄tati clauū derogatiua z in hoc q̄ d̄t qd̄ nō
credo verū, nec pbabit, ē animi temerarij iudicatiua z arrogātis.

Cōmentū & futile cauillū ē dicere qd̄ dicūt qdam VI
quia sacerdos ignorat mēsurā cōtritōis absoluēdi
ideoq̄ forte nō ipōnit tātā satisfactiōē q̄tā diuina
iustitia requirit, q̄ p̄pterea necesse sit diuinæ iustitiæ
satisfieri vel p̄prio ope vel indulgentijs.

Hęc p̄positio est falsa ritui ecclesie z eius doctrine aduersa, z
pœnitentiālis satisfactiōis eneruatiua.

Pœna qua deus vult peccatum puniri nō p̄t aufer VII
ri p̄ hominem vel p̄ Papam.

Hęc ppō est auctoritati ecclesie a Christo cōcessę impie z schis-
maticę cōtraueniens, z sapiens heresim.

¶ Huic materiæ annectit̄ vna p̄positio de
Sacramētis in genere.

Hæretica sn̄ia est q̄ sacra nouæ legis grām iustificā VIII
tē dare dicunt̄ illis q̄ nō ponūt obicē, cū sit ipossibi-
le sacm̄ conferri nisi iā credētibus & dignis.

Hęc p̄positio est falsa, temeraria, z p̄sumptuose asserta.

¶ De accedētibus ad Eucharistiā:

Magnus & p̄niciosus error est, si quis accedat ad Propō. I.
sacramētum Eucharistiæ ea nixus fiducia q̄ confes-
sus est q̄ non sibi conscius mortalis peccati, q̄ ora-
tiones & p̄paratoria sua p̄miserit, omnes hi iu-
diciū sibi manducant & bibunt.

Hęc ppō ē ipia, a debita sacramēti suscipiēdi p̄paratiōe maxie
retractiua, ad desperationē iudicēs z doctrine Pauli cōtraria, nec fi-
deles ea nixi fiducia secludūt diuinā misericordiam.

Probatio qua homo peccata sua discutit, atq̄ pon III
derat, non pertinet nisi ad insensatos & crassos sa-
cramenti contemptores.

Hęc ppō ē temerarie, z arrogāter asserta, ipia, z scādālosa.